

तत्समञ्चाभ्यधिकश्च दृश्यते। परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया चेति” “अपाणिपादोजवनो यहीता पश्यत्यचक्रुः स शृणोत्यकर्णः। स वेत्ति वेद्यं न च तस्यास्ति-वेत्ता तमाह्वरय्यं पुरुषं महान्मिति” च। ननु नास्ति तत्र ज्ञानप्रतिबन्धकारणानोश्चरादन्यः संसारी। “नान्योऽतोऽस्ति दृष्टेति विज्ञातेति” श्रुतेः तत्र किमिदं सच्यते संसारिणः शरीराद्यपेक्षा ज्ञानोत्पत्तिर्नेश्चरस्येति। अतोच्यते सत्यं नेश्चरादन्यः संसारी तथापि देहादिसंघातोपाधिसंबन्ध इत्यतएव घटकरगरिगुहाद्युपाधिसंबन्ध इव व्योम्नः, तत्कृतशब्दप्रत्ययव्यवहारा लोकास्य दृष्टाश्च, घटच्छिद्रं करकच्छिद्रमित्यादिराकाशाव्यतिरेकेऽपि तत्कृता चाकाशे घटाकाशादिभेदमित्यावुद्धिर्दृष्टा तथेहापि देहादिसंघातोपाधिसंबन्धाविवेककृतेश्चरसंसारिभेदमित्यावुद्धिः। दृश्यते चात्मन एव सतोदेहादिसंघातेऽनात्मन्यात्माभिनवेशो-मिथ्यावुद्धिमात्रेण सति चैवं संसारित्वे देहाद्यपेक्ष-मोक्षितत्वसुपपन्नं संसारिणः” भा०। नोवस्थापि अवास्तविकं सशरीरत्वं तदपि तत्रैव व्यवस्थापितं यथा “शरीरे पति-तेऽशरीरत्वं स्यान्न जीवत इति चेत् न सशरीरत्वस्य मिथ्याज्ञाननिमित्तत्वात्। नह्यत्मानः शरीरात्माभि-मानलक्षणं मिथ्याज्ञानं सुक्ता अन्यतः सशरीरत्वं शक्यं कल्पयितुम् नित्यमशरीरत्वम् अकर्मनिमित्तत्वा-दिति चावोचामः। तत्कृतधर्माधर्मनिमित्तं सशरीर-त्वमिति चेत् शरीरसम्बन्धस्यासिद्धत्वात् धर्मा-धर्मयोरान्तरात्मकतवासिद्धेः। शरीरसम्बन्धस्य धर्माधर्मयो-स्तत्कृतत्वस्य चेतरेतराश्रयत्वप्रसङ्गात्। अन्यपरम्परै वैषाऽनादित्वकल्पना क्रियासमवायाभावाच्चात्मनः कर्तृ-त्वानुपपत्तेः। सन्निधिमात्रेण राजप्रभृतीनां दृष्टं कर्तृ-त्वमिति चेन्न धनदानाद्युपार्जितभृत्यसम्बन्धत्वात् तेषां कर्तृत्वोपपत्तेः। नह्यत्मानो धनदानादिवच्छरीरादिभिः स्वस्वामिसम्बन्धनिमित्तं किञ्चिच्छक्यं कल्पयितुम् मिथ्या-भिमानस्तु प्रत्यक्षः सम्बन्धहेतुः” शा० भा०।

अशरीरत्व न० अशरीरस्य भावः त्व। १ शरीरसम्बन्धराहित्ये २ मोक्षे च। यथा मोक्षस्याशरीरत्वं तथोक्तं शा० भा०। “अशरीरं वाव सन्तं प्रियाप्रिये न स्पृशतः” इति प्रियाप्रियस्य र्शनप्रतिषेधाच्चोदनालक्षणधर्मकार्यत्वं मोक्षाख्यसा-शरीरत्वस्य प्रतिषिध्यत इति गम्यते। धर्मकार्यत्वे हि प्रियाप्रियस्य र्शनप्रतिषेधो नोपपद्यते। अशरीरत्वमेव धर्म-कार्यमिति चेत् तस्य स्वाभाविकत्वात्। “अशरीरं

शरीरेषु अनववस्थेष्ववस्थितम्। महान्तं विभुसालानं सत्वा धीरो न शोचति” “अप्राणो ह्यमनाः शुभ्रः अस-ज्जो ह्यमं पुरुष” इत्यादि श्रुतिभ्यः। अतएवाहुषेयफल विलक्षणं मोक्षाख्यमशरीरत्वं नित्यमिति सिद्धम्”। अयं भावः अभावस्याधिकरणानतिरेकेण शरीरसम्बन्धा-भावस्य ब्रह्मरूपतया मोक्षस्य तदभिन्नतया च तथात्वम् इति। अशरीरिन् त्वि० न शरीरो। १ देहस्युच्ये ब्रह्मणि २ मोक्षासंकोक्ते देवमात्रे च। शरीरसञ्चारयित्वे नाख्यस्य इति न० त०। ३ शरीरेणानुचार्ये आकाशशब्दे। उभयत्र स्त्रियां डीप्। “वायुवाचाशरीरिणी” भा० आ० प०। [स्युच्ये त्वि०। अशर्मन् न० विरोधे न० त०। १ शर्मभिन्ने दुःखे न० व०। २ सुख अशाखा स्त्री नास्ति शाखा यस्याः। मूलोदये राजनि०। २ शाखास्युच्ये दृक्षमात्रे त्वि०।

अशान्त त्वि० विरोधे न० त०। शान्तभिन्ने शमहीने “नास्ति बुद्धिरयुक्तस्य-अशान्तस्य कुतः सुखम्” गोता। [त्वि०। अशान्ति स्त्री अभावे न० त०। १ शमाभावे न० व०। २ शमस्युच्ये अशान्त त्वि० न शास्तः। अनित्ये अस्थिरे। अशासन त्वि० अभावे न० त०। १ शासनाभावे न० त०। २ शास-नस्युच्ये। [वेदादिविरुद्धे नास्ति कागमादौ। अशास्त्र न० शास-करणे ढ्रु शास्त्रं वेदादि विरोधे न० त०। अशास्त्रीय त्वि० शास्त्रे विहितः क्व न० त०। शास्त्राविहिते निषिद्धे।

अशास्य त्वि० शास-त्रा० ख्यत्। शासितमशक्ये दुर्दान्ते। अशिक्षित त्वि० विरोधे न० त०। शिक्षास्युच्ये गति-नैपुण्यस्युच्ये हयादौ।

अशित त्वि० अश-कर्माणि क्त। १ भक्षिते “आपएव तदशितं नयन्ते” “अन्नमशितं तेषां विधीयते” “तेजोऽशितं तेषां विधीयते” इति च ऋ० उ०। कर्त्तरि क्त। २ अश-नेन तन्ने आशितङ्गवीनः भावे “क्त” ३ अशने न०।

अशित्र पु० अश-संज्ञतौ इत्। १ चौरैः। भोजनार्थात् कर्माणि इत्। देवभक्ष्ये २ चरौ।

अशितिल त्वि० विरोधे न० त०। शितिलभिन्ने दृढे।

अशिपद् त्वि० न श्लिपद्ः पदरोगभेदः वेदे ष्ट० ललोपः न० व०। श्लिपद्दरोगस्युच्ये। “शिवा देवीरशिपदा भवन्तु सर्वाः” ऋ० ७, ५०, ४।

अशिमिद् त्वि० “शिमिर्धकर्मणि” निरु० शिमिं हिंसां ददाति दा-क उ० प० स०। अहिंसके “सर्वा नद्यो अशिमिदा भवन्तु” ऋ० ७, ५०, ४।